

Այսօրվա Հայաստանը կանգնած է վստահաբեր ճամփեզրին, որը մասնավորապես «նրա սահմաններից դուրս» սարվող հակամակրակաճ և արտադրություն է: Իր բազմադեմ համայնադասակերտում այսօր արդեն դա չի կարող չընկալվել որդես յուրովի դասական դայվար, որդես «Հայաստանն առանց մակրակաճների» նմարվող կարգախոսի ներքո երկիրն աղբջնելու միտում:

Այսպիսով կլինեն մասնավոր, թե դասական դայվարը բոլորովիկան սոցիալիստական իրականության հետ մասնության գիրկն է անցել: Եթե ժամանակին գոյություն ունենի

թուրյանը են դարձնում, այսօր մակրակաճի բառը գրեթե «ռ» տառը փոխարինում են «ն»-ով: Այսինքնի թերմագություն հետ, այստեղ հավանաբար զուգորդվում է հոմոսեֆուալ թեմում ունեցող սեռական անբավարարվածությունը (անկախ այն բանից, թե նման մեքեր արտահայտող ինչ սեռի է դասկանում):

Այսօր մեզանից առավել զարգացած երկրներում գործում են սեֆուալ փոխամասնությունների իրավունքները դասակարգող կազմակերպություններ: Իսկ ի՞նչ կազմակերպություն, ո՞վ է ինչդեմս դիտարկում 21-րդ դարի վերջին հայ մակրակաճությանը նման արա-

րից է: Այն, որ նորմալ, ֆաղափակիր երկրներում հետադարձվում է օրենքով եւ այն էլ ոչ ֆաղափակական, այլ իրական:

Ինչ այսօր սեղի է ունենում Հայաստանում երկրի մակրակաճության դեմ, կամապակամ հիեցեցում է Ռուսաստանում իրենցի դեմ առկա սրամարդությունները, որ ամփոփ ծեղվ հնչեցին վերջերս գեներալ Մակաբեովի բոլորիս հայտնի հայտարարության մեջ: Այսօրվա հակամակրակաճ արտադրություն իր լուրյանը եւ իր անբավարար ենթադասի մեջ աս է նման «զարկիր ջիուղներին» հիստերիկ կոչին: Այն սարքերությանը, որ որևէ էլ եպիտ-

հուժկու գրողով ռուս է սվել մարդկային ֆաղափակիր բիուժների չափանիւները նաեւ կենցաղում: Եվ այդ խառնարանում, ինչդեմս միտ է ամենուր, շուտապես հարվածը մակրակաճությանն է հասնում: Այսօր մեր երկրում հնարավոր է դարձել անհնարինը: Թատրոնի աղմուկահասրաժիվ կատարածում իրավունք է վերադասում իրեն անդամաբեկիրեն ծայր բարձրացնել արտահայտվա, զրդարել, նսեմացնել արվեստագետին: Ժեկի եւ այլ գրասենյակիների գրառողը աշխատանքի ժամին դուռ է շինարանում անվանի գրողի երեսին: «Չես տեսնո՞ւմ, կոֆես ստոռն է»: Երաժեշտական դո-

Պատմական անուրանալի հարթանակ են սարել, ծեղ են բերել ազատ եւ անկախ հայրենիք, սակայն արժե, որ հարցնեն ինձնեքս մեզ ու մի՞ց են անկախ եւ ինչի՞ց են ազատ: Մեր մեջ մեծարույն ներքին քեւամուց ո՞ր չափով են ազատագրվել մեր գեներալուր համընդհանուր կենսակերպ դարձած արհեստականությունից որևէ ո՞վ են անկախացել: Դժվար է դասկերացնել, թե որեւէ թուրք այսօր, հրադարակավ, իր մասնավոր, որ նաեւ արտերկրին է հասանելի, սեփական մակրակաճությանը դիմի բազմիմաստ խոլիզանակալ հայդիայններով: Այնդեմ, ինչդեմս մենք ենք անում: Բա-

Հակամակրակաճի հիստերիան դարգունակ ռասիզմի ոճով

դասակարգված սոցիալական զանգվածներ՝ որդեսարիաս, գյուղացիություն, ինտելիգենցիա, աղա այսօր մեր իրականության մեջ ստուգորեն դիտարկվում են հասարակության հիմնականում հետեյալ երեք դասակարգերը իշխանություն, վաճառականաչարչություն եւ դարձյալ մակրակաճություն (բանվոր դասակարգ եւ գյուղացիություն բնականաբար չկան, որովհետեւ հիմնադասակարգված են արդյունաբերությունը եւ գյուղատնտեսությունը): Մակրակաճություն, որին մեծամասամբ են ըս տնայան որդես ընդդիմություն են ընկալում մյուս երկուսը: Որովհետեւ նա ուրիշ է: Ու եթե առաջին երկու դասակարգերը միմյանց հետ սերս առնչությունների մեջ են, աղա երրորդ դուրս է նրանց սոցիալ-սենսական, հասարակական-բարոյական դասից: Մակրակաճություն, որ 21-րդ դարի շեմին հայ իրականության մեջ աշխարհին ի լուր, ի սես որակավորվում է այլազան անվայել տիտակներով: Այդ նրա, մեր հասարակության «երրորդ վերջին» խավի մասին են ասում-սում, թե ի՞նչ նրա ծայրը չի լսվում: Եվ նկատի առնենք, որևէ բարձր է լսվում, այնուհետ աս են սում, իրենք իրենց խաբելու, հանգստացնելու, նաեւ բյուր հասարակական կարծիք սեղծելու մարմաջով: Այդ նրան, մակրակաճությանն են նենգամտորեն վերագրում իշխանությունների հետ «առաջին զիեերվա իրավունքը», զիջում են մեծաուղաբար, որդեսգի սեմեն այդ եւ բազում այլ իրավունքներով իրադես օգտվողներին: Նրանք, որ իրենց հայկական կ-

Հայաստանում գլուխ բարձրացրած հակամակրակաճ արտադրությունը բացահայտեն ռասիստական երանգ է ձեռք բերում: Եթե 1937-ին հայ մակրակաճության գլխին ձեռքը ֆիզիկական բնաջնջման սուրը, աղա այսօր նրան ձեռնակ գեներոլ է ստառնում:

սավոր ոսնձգություններից: Ընդհանրադես այն տյալորությունն է սեղծվում, որ սեֆուալ մոտիվները հիմնավորադես դասարել են ոչ միայն մեր ազատանկախ կենցաղը, հեռուստատեսությունը, այլեւ բանիմացությունն ու լեզվամաճողությունը: Պարզվում է, որ աշխարհի ողջ անցուղաճը, հիմնված է լուր սեռական հարաբերությունների սիմվոլիկայի վրա:

Այսօր Հայաստանում գլուխ բարձրացրած հակամակրակաճ արտադրությունը ռասիստական երանգ է ստանում: Մակրակաճություն խավի մասին թերարժեք հասարակական կարծիք սեղծելու, Հայաստանի ազատության եւ անկախացման ընթացիին, արդի զարգացմանը նրա բերած նոյասեն ուրանալու, հասարակական մյուս խավերի համեմատությանը մակրակաճությունը նսեմացնելու, նրա շուրջ հակակրանքի եւ արհամարհանքի դաս սեղծելու միտումը բացահայտ է երկրի հասարակական կյանքի սոցիալական, իրավական, բարոյական, հոգեբանական դասում խառնաճելոթ սեղծողը, Հայաստանի այսօրվա սենսական-սոցիալական ճգնաժամային վիճակում ճեմարիտ, միասնական գործելակերպի ընթացից շեղող, աղակողմնորոշող դասակարգային դիսկրիմինացիայի բաղադրարկներ են դրանք: Վերջինս էլ ռասիզմը հասկանալու ակնառու երեսույթնե-

րիթթյուն են իրենց ներսում, սակավին զարդում են իրենց «զարկիր մակրակաճներին» բարձրածայն թղապելու հաճույլից: Հարվածները հասցնում են առանց կոչերի:

Եթե մեզ աղանքի դասական փուլերում հայ մակրակաճության գրեթե ողջ սերուցը ֆիզիկադես բնաջնջվեց, աղա այսօր նրան ճեմակ գեներոլ է ստառնում, զի ամենասարսափելի մահը ոգու, հոգու, մտի, սաղանդի, սեփական կենսագործ ուժերն չհավասարու մահն է:

Բազմադեմ են սույն եղելության դրսեւորումները: Այսօր մեզանում ֆարամվային մասնակերպ է իշխում, որ եթե մակրակաճը, արվեստագետը վստահություն է հայտնում երկրի նախագահին կամ իշխանությանը (այս կամ այն), ուրեմն միանշանակորեն արժանի է հրադարակավ դատարանի, «ո» տառով գեներոլներն տիտակարգվելու, որդես մասնագետ (որևէ էլ սաղանդավոր ու հոչակված լինի) թերարժեքավորվելու:

Առերես է նաեւ մեր հասարակական դասում հիմնադարձելու գլխավոր եղած մարդկային օրհնականն փոխհարաբերությունների սիստեմը: Այսօր մեզանում մարսչող լուրբը նոր որակ է ստացել: Երկրի ողջ բարոյական մթնոլորտով գեներոլված միջակությունը, որին բնորոշ է համախմբվելու հասկությունը (ինչը, ցավով, հասուկ չէ մարդաբանական այլ որակախմբերին),

րոցի սեորեն աղորիկ կերպով հեռացնում է աշխատանքից վասակազատ մանկավարժին ընսանիքը դառող միակ աշխատուժ մորը, լիսիորեն ստելով, «Լավ են անում, ընկերոջս եմ դորոց բերել ին փոխարեն»: Երբողային սախու վարորդ կանգնեցնում է մեմենան, բոնում փողոցում ինչ-որ մեկին ու երկար վեճ-կովի մասնակում: Ի դասասիտան ջոթակախարի խոսիին. «Խնդրում եմ, լեզի, ես համերգից եմ ուշանում», վարորդը փողոցով մեկ թղավում է «Մի ես կենսելեզենսին սեսեք, ուշանում է, ուոյաթաթ, ոսով գեներ, ...ին համերգը» (նման օրհնակներով կարելի է այսօր սվար մասշաններ լրացնել): Եվ ոչ միայն ասում են, այլեւ անում: Պետությունից մինչեւ «աղթ»-ը, իշխանություններից մինչեւ էլեկտրացանցի ավազակը: Եվ եթե խնդիրը սոցիալական-հասարակականից շեղափոխեն ինզեբանական-բարոյական դաս, աղա ակնդես է, որ գործ ունեն ղասակարգերի գեներում ու ենթազիտակցության մեջ բախված մակրակաճության խավի, իմա ոչ իրենց նմանի նկատմամբ դասակարգային անհանդուրժողականության հետ: Այսօրվա իրավակարգում բարգավաճող այն է դա, որ նախորդ սասնամյակների ընթացում գտյանակների ներքո է եւ չուներ դարաս հող նման «ժողկներ» («դոսուղներ» դես առջելում են) սալու համար:

գերի եւ բերությունների մասին ազնվորեն, անաչառ ու մարդավայել խոսելու, բանավիճելու փոխարեն: Եվ ինչդեմս չվավերել, որ նման անհավակիր, անդասվարժան կեցվածով վիրավորում ենք նաեւ սպիտուկի մակրակաճությանը, որն այսօր հիբարգործում են կայրենիք, մեկ ազգ, մեկ մակրայթ բաղձայի իրականության մեր անբաժան մասն է կազմում:

Հարկ է մեսադես հիեել, որ իր ազադադադան ճակասազրով հայ ժողովուրդը մեծադես դարակաճ է իր մակրակաճությանը: Միտ եւ այսօր: Բանգի ո՞վ կիերի, որ հայ եկեղեցին, զիրն ու դորությունը, զիտությունն ու մակրայթը, նաեւ արդյունաբերության ու ռազմավարության սեղծումը մակրակաճության կալվածները չեն: Եվ որևէ էլ սեփական թերարժեքության բարդությամբ սառադող սոցիալական որոշ տարրեր հայդիայազի լուսաններ բափեն մեր մակրակաճության գլխին, միեւնույն է, անիերելի է, որ հայ մակրակաճան ազգի գեներոլի մարդաբանական այն սեսակն է, որ սարել եւ սանում է իր սերին հայ ժողովրդի հոգեւոր եւ մակր առաջընթացը, դրանով իսկ հանդիսանալով ազգի գոյադադադանում հիմնադարձելից մեկը: Եվ սանելու է այնուհետ ժամանակ, որևէ հայ ժողովուրդը զգա Հոգեւոր Հայաստան ունենալու արդար դախանը:

ԹՄՄՄՔ ՀՈՒՆՏՆՈՒՄՆԵՆ Երաժեշտագետ, արվեստագիտության քննաձու

Երեւանի դեսական համալսարանին՝ բնական ու օրինական կոչում

Հայաստանի գիտակրական, լուսավորչական շարժման, մասնավորապես բարձրագույն կրթության հիմնադրման ու զարգացման երկարատեւ ընթացում բացառիկ դեր է կատարել երեսանի դեսական համալսարանը: Նա է այն բարեբեր արմաթը, ուրկից ընծիողվել են մեր հասարակության բարձրագույն ուսումնական հաստատություններից շատերը եւ երկար տարիների հոլովություն դարձել մասնագիտական կարգեր դաստասող ինձուուրայն ու ինձեսաիդ դարբնոցներ: Նա զգալի ազդեցություն է գործել հանրակրթության, առանձնադես մաթեմատիկական կրթության զարգացման վրա:

Համալսարանը մինչեւ գիտությունների ակադեմիայի ձեւավորումն ու սեղծումը (1943 թ.) փաստորեն կատարում էր նաեւ ակադեմիայի դեր՝ հրադարակալ հանելով գիտությունների տարբեր ճյուղերին վերաբերող կրթողային աշխատություններ: Համալսարանում ծնվեցին գիտամակրակաճային այն հիմնարար ուղղությունները, որոնք հիմն ու դասվանդան դարձան մեր այսօրվա ակադեմիական համակարգի բազմաճյուղ գործունեության համար: Այսօր համալսարանը շարունակում է մնալ որդես գիտահետազոտական մտի խոսորագույն կաճառ: Հայկական ազգային համալսարան

րան հիմնադրելու ազգօգուտ խնդիրը ժամանակին զբաղեցրել է Խ. Արովյանին, Ս. Նազարյանցին, Միլ. Նալբանդյանին, Ս. Շահազիզին, Հովհ. Թումանյանին եւ հայության երեսելիներից շատերին:

Շուտով իրականացավ Թումանյանի եւ ուրիւների բաղձանը: 1919 թ. մայիսի 16-ին նորասեղծ ՀՀ նախարարների խորհուրդը կենսակեց եւ ընդունեց որոշում երեսանում համալսարան հիմնելու մասին: Այն դժնդակ օրերին դա բարդ ու դժվարին մի խնդիր էր: «Որդի ու որդի» հայրենիքում տեղի էր լուծել ուսումնական շեմի, հանրակացարանի, դասախոսական կազմի հավաքման, նրան քնակարաններով աղախովելու, հարկավոր դասագրքեր, ձեռնարկներ, ուսումնաօժանդակ գրականություն սեղծելու, գրեմական, ուսումնալաբորատոր տիտույներ հայթայթելու եւ այլ ոչ դյուրին հարցերը: Ժամանակի խիստ մասնագ ու շահագրգիռ կառավարությունը որոշեց նախնական ծախսերի համար հատկացնել 5 մլն ռուբլի: Նա միաժամանակ որոշեց նորասեղծ համալսարանի դրոֆեսորների աշխատակարծի չափը (միլիոնարական), իսկ արտերկրից հրավիրելու դեղումն ավելի բարձր: Սա անյալի գնահատելի ու ազգանվեր վերաբերումն էր երկրի

սուր, ծայրաեղ շղթաս դայմաններում: Եվ այդ վերաբերումը հետագա տարիներին հայրենիքն սվեց լանգահատելի նյութական, առաւելյական բազմադասիկ արժեքներ:

Երեսանում շեմ լինելու դասձառով 1920 թ. հունվար-հունիսին համալսարանը գործեց Ալեքսանդրադոլի առեսական դորոցի շեմում, որեղ էլ հունվարի 31-ին սեղի ունեցավ համալսարանի հանդիսավոր բացումը՝ ռուով, բազում հեռագրերի ու ջերմ շեռհավորանների տարակով, գեներոլյանը: Հետագայում, 1921-ի հունվարի 24-ին համալսարանի դարադունները վերակալեցին երեսանում, ուր հասկացվել էր Ասաֆյան փողոցի շեմում (առհասարակ բոլոր մանրամասնությունները տես յուրձետուր Լ. Պ. Դարիբջանյանի «Երեսանի դեսական համալսարանը» (1994 թ.) շեճածակալ, փաստագրական-վերլուծական արժեքավոր մենագրության մեջ՝ Ռ. Դ.):

Եվ այնուհետեւ համալսարանը կենսությունն ու հուժկու շեյառությունն ստացավ, երբ այնեղ սկսեց ղասախոսել գիտության ու կրթության երեսելիներից շատերը հուրեղան արտերկրից, գիտելիներ ամբարած Պետրոպի եւ երկրային տարբեր Լ. ղասարաններում (Մ. Աբեղյան, Ն. Աղբալյան, Հ. Ամառյան, Թ. Ավդալբեկյան, Հ. Գյուլիխեյլյան, Ա. Եղիազարյան, Գ. Էդիսյան, Ա. Թամանյան, Լեո. Ս. Լիսիցյան, Ց. Խանզադյան, Ա. Հովհաննիսյան, Գարեգին Եղիսկոպոս Հովսեփյան, Գ. Դավիանցյան, Ս. Մալխասյան, Հ. Մանանդյան, Ար. Շավարշյան, Ա. Տերտրյան, Ա. Տր-Ալբրտյան, Բ. Ֆանաբջյան եւ այլն):

Այս տարի լրանում է երեսանի դեսական համալսարանի հիմնադրման 80-ամյակը: Իր ուրսուումայա արգասաբեր ճանադարիին համալսարանը բարձր է դառնել ու շարունակում է դառնել ազգային գիտության ու կրթության անիեբանելի ջաղը զարգացնելով հիմնավորց ավանդույթները, դաստասելով մոտ 70 հազ. բարձրակարգ մասնագետներ, որոնք սկսել եւ սկսում են լույս ու գիտություն հասարակական-ֆաղափական կյանքի տարբեր ոլորտներում:

Համալսարանը եղել է եւ է՝ հայոց ազգային գարբոնի ու վերածնության վառ ուրաններից մեկը: Բոնասիրության ու հալածանքի տարիներին անգամ եւ հետագայում այդեղ էին հունցվում ու խնորվում ազգային-ազատագրական դայվարի զաղափարները, արդարության ուսնահարման, ազգային սերությունների ու մասուն-

ների աղաբան դեմ դրսեւորող խիզախ ոգորումները: Անվանի դեմներից շատերն են հալածվել սաղախյան քեւություններից ու յարագործություններից: Հետագայում նույնդես Մոսկվան (կենսկոմի ֆաղություն) անտարբեր չէր երեսանի համալսարանի նկատմամբ եւ անդարդառնում էր, այստես կոչված, անկարգություններից: Կարճ համալսարանը միտ ազգային էր, հայեցի եւ է՝ այդդիսին:

Հիբավի, անչափելի, անկեռելի է համալսարանի խաղաղաճ դերը հայության գիտամակրակաճային կյանքում: Նա մեր մայր կրթարանն է, որ այսօր էլ չխաբարվելով մեր կյանքի ծանր ու դժվարին դայմաններում, շարունակում է կենսական ներազդեցություն գործել ՀՀ կրթության, գիտության, հասարակական-ֆաղափական կյանքի ամբողջ համակարգի վրա: Ուստի ուսնի է (ավաղ, ուշացած), որ այսուհետ երեսանի դեսական համալսարանը կոչվի Հայոց ազգային համալսարան: Այդդես կոչվելու իրավունքն ունի, ֆանգի նա հայության հոգեմասկր կյանքի մի այնդիսի խոսոր հեմասյուն է, ինչդեմս մեր ազգային օղերան, ազգային ակադեմիան, ազգային գրադարանը, Մասենադարանը,

ՔՐԴԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱԶԱՐՑ

Թուրքական իշխանություններն արգելել են Օջալանի մի խումբ դասադասողանների մուսֆը երկիր

ԱՄՆ-ը ողջունել է Օջալանի շերտակալությունը

ԱՆԿԱՐԱ, 17 ՓԵՏՐՈՒՄ, ԱՐՄԵՆԻՆԵՍ. Թուրքական իշխանությունները արգելել են Քրդական աշխատակազմի կուսակցության ղեկավար Արդուլահ Օջալանի մի խումբ դասադասողանների մուսֆը երկիր, որոնք, այսօր ստացված հաղորդումների համաձայն, անցած գիշեր Ասամբուլ էին ժամանել, որտեղից իրավաբանական աջակցություն ցույց տան Օջալանին:

Հոլանդիայից ժամանած երեք փաստաբաններ Թուրքիայի հասուկ ծառայությունների աշխատակիցների կողմից հենց ինՖնաթիոց սարվել են օդանավակայանի ոստիկանական սեղանա: Այնտեղ նրանցից իրավել են անձնագրերն ու տուսերը: Փաստաբաններից մեկի ասելով, իրենց կալանել են Թուրքիայի ներգործնախարարության կարգադրության հիման վրա:

Ինչպես հաղորդում է ԻՏԱՍՏԱՍՍ գործակալությունը, Օջալանի երեք փաստաբանները Թուրքիայի արգործնախարարության կարգադրությամբ վարվել են երկրից: Այսօր առավոտյան նրանք ինՖնաթիով մեկնել են Ամստերդամ: Ասամբուլում Հոլանդիայի գլխավոր իյուրիստսոսի չի քույակարվել եփվել փաստաբանների հետ:

Օջալանի ձերբակալման ամուսնուրջ անցած օրվա երեկոյան նրա շուրջ 300 կողմնակիցներ Ասամբուլում հրկիզել են 10 ավտոմեքենա եւ փորձել բողոքի ցույց կազմակերպել: սակայն ցույց են ոստիկանության կողմից: Թուրքիայի Դիարբեկիր, Կոնյա, Նազիլի, Էրզրում եւ Չանկիրի ֆաղաների բանտերում Քրդական աշխատակազմի կուսակցության օրը 700 ձերբակալված գրիպիներն հացադուլ են հայտարարել: նսվել է ինՖնակիզման 4 դեմ:

ԱՄՆ-ի վարչակազմը ողջունել է Արդուլահ Օջալանի ձերբակալումը: Ինչպես հայտարարել է Արդուլահ Օջալանի մասին ֆարսուղար Ջոզեֆ Լոֆաթը, ԱՄՆ-ի դասոնական ան-

ձինք «անտուս, աս ուրախ են», որ «ախաբեկիչների այդ դարազուրկը» վերադառնա կալանի է վերցված:

Լոֆաթը դասադասել է վայրագ ձեռնարկումները, ինչպես նաեւ հունական դեմոստանների եւ դիվանագիտական այլ ներկայացուցչությունների գրավումը րդերի կողմից եվրոպական աս երկրներում ի նշան բողոքի Օջալանի ձերբակալման դեմ: Նա նաեւ հաղորդել է,

որ «Միացյալ Նախանգները ամնիշականորեն չէր ներգրավվել Օջալանին ձերբակալելու գործողության մեջ»: Միամամանակ Արդուլահ Օջալանի ներկայացուցչի ճգրտել, թե ԱՄՆ-ի ասուկ ծառայություններն արդյո՞ իրենք թուր գործողներն են իր հաղորդիչ էին հետախուզական սեղեկություններ կադավարի գտնվելու վայրի եւ սեղաւորման հետ:

Ադրբեջանում դրականորեն արձագանքեցին Օջալանի կալանմանը

ՔԱԵՌԻ, 17 ՓԵՏՐՈՒՄ, ՄԱՍՔ: Ադրբեջանի ընդդիմադիր կուսակցությունները դրականորեն արձագանքեցին ՔԿԿ առաջնորդ Արդուլահ Օջալանի կալանմանն ու Թուրքիային հանձնելու փաստին: ժողովուրդական կուսակցության նախագահ Արուլֆազ էլիբեյը Օջալանի ձերբակալումը «ճիշտ է» ասելով, նրա կարծիքով, դա կօգնի Իրազերծել որոշ գաղտնիներ Ադրբեջանում:

Մուսավաթ կուսակցության նախագահ Իսա Դամբարը հայտարարել է Օջալանի կալանման գործողությունը: «Մի կողմից Օջալանի ձերբակալումը ցուցադրում է թուրքական ղեկավարումը, մյուս կողմից՝ ախաբեկիչն ստատոլ դասոսի անխուսափելիությունը»: Նա նաեւ հավաստեց, որ այդ իրադարձությունը դրականորեն կանդադանա Ադրբեջանի գործընթացների վրա եւ «կբացահայտի գաղտնիներ»:

Քլիսթոնը եւ ՆԱՏՕ-ն 99-ի Նոբելյան մրցանակի 118 թեկնածուներից

Արդեն մեկ տարուց ավելի սկանդալներից եւ իմպիւմենտի գործընթացներից «բզկված», նախագահ Քլիսթոնը 1999 թ-ի Նոբելյան մրցանակի 118 թեկնածուներից է, հայտարարել են մրցանակաբաշխությանը մոտ կանգնած ադրբեջանցիք: Բացի Քլիսթոնից, դարի նախաձեռնի մրցանակի թեկնածուներից են նաեւ ԱՄԿ-ի գլխավոր ֆարսուղար Կոֆի Ա-Նանը, Հոսոմի Հոլիանենս Դոդոս Բոլաթը, Բալկանյան խաղաղության գործընթացում ԱՄՆ-ի բանագնաց Ռիչարդ Հոլբրուկը, Հյուսիսատլանտյան դաշինքը՝ ՆԱՏՕ-ն, «Բժիվներ առանց սահմանի» բարեգործական գործակալությունը եւ Բելոսլոյան բանակը:

Միջին Արեւելիի խաղաղության գործընթացում գործադրած ջանքերի համար թեկնածուների շարքին էր դասվել նաեւ Հորդանանի քաղաքացի Հուսեյն Սալայն, այնուհետ նրա անունը հանվել է, Խանի որ, ըստ կանոնադրության, արգելվում է մրցանակի եսմաուս շնորհումը:

«Մինչ այժմ հայտնի են 118 թեկնածուներ՝ 85 անհատներ եւ 33 կազմակերպություններ», Արդուլահի բողոքից հայտարարել է Նոբելյան ինստիտուտի սեօրե Գեյր Լուդեկերը:

Հինգ հոգուց բաղկացած հանձնաժողովն առաջին անգամ կհավանվի փետրվարի 26-ին: Հանձնաժողովը դեմ է սկզբում կրճատի թեկնածուների թիվը, ապա՝ հանդիպի նրանց հետ:

Եւ հոկտեմբերի կեսերին հայտարարի հաղորդին: Դինամիսի գուսարար Ալֆրեդ Նոբելի անունով կոչված այս մրցանակին հայտեր ներկայացնելու վերջին օրը ձեւականորեն հունվարի 31-ն էր, սակայն մինչեւ այժմ շարունակվում է հայտերի ընդունումը: «Ես չեմ կարծում, թե հայտերի թիվը անցած տարվա նեկորդը՝ 139-ը, կրկնվի: Սակայն 118-ն էլ մեծ թիվ է եւ մասնացույց է անուն մրցանակի նկատմամբ աճող հետաքրքրությունը», ասել է Լուդեկերը: ավելացնելով, թե «թեկնածուները, բացի Աֆրիկայից, համաշխարհային են ներկայացնում բոլոր աշխարհամասերը»: Մրցանակի աֆրիկացի վերջին ներկայացուցիչները Հարավաֆրիկյան Հանրապետության նախագահներ Նելսոն Մանդելան եւ դե Զերվե են եղել: Լուդեկերը հրաժարվել է ներկայացնել այս տարվա թեկնածուների անունները, սակայն որոշ իրազեկ ադրբեջանցիք մեղում են, որ, ինչպես նախորդ մի անգամ սարիներին, ցուցակում ընդգրկվել է Քլիսթոնի անունը:

Ավելացնելով, որ անցած տարի 7,6 մլն շվեդական կրոնը (963 հազար դոլար) բաժին է հասել Հյուսիսային Իռլանդիայի կարոլին դեկավար Ջոն Հյուսին եւ բողոքական դեկավար Դեյվիդ Թրայմթին: Բացի վերոհիշյալ գումարից, մրցանակին արժանացածները ստանում են ոսկե շեղալ եւ դիպլոմ:

ԱՐ. Ա.

Հիլարին սենսոն՝

ՄՈՍԿՎԱ, 17 ՓԵՏՐՈՒՄ, ՄԱՍՔ: ԱՄՆ նախագահ Բիլ Բլիսթոնը լրագրողներին հայտարարել է, որ դասադասում է Սենսոնը իր շիկնոջ Հիլարիի թեկնածությունը: Մասին Պասիկ Մոյնիխենի փոխարեւ: «Իմ կինը ասելով սենսոն կլինի», նսել է Քլիսթոնը: Նրա խոսքերով, դա Հիլարիի մատրությունը չէ, աստիճանիկ են Երան համադրում մասնակցելու 2000 թ. ընտրություններին:

Չարգանում են իրանա-արաբական կադերը

Թեհրանը փետրվարի 15-ին իր արաբ հարեաններին կոչ է արել «Երկրորդ հարաբերություններ զարգացնել» լարվածությունը վերացնելու, վստահություն կատարելու եւ համագործակցությունն ամրապնդելու սկզբունքների հիման վրա: Ճոցի համագործակցության խորհրդի արաբական երկրներում, Իրանում եւ Եմենում Իրանի դեմոստաններին ընդունելու ժամանակ արգործնախարար Քամալ Խարազին ավելացրել է, որ խաղաղությունն ու կայունությունը ճոցում դեմ է հաստատված հենց սարածաբանի ղեկավարների միջոցով: Միեւնույն ժրում, Իրանի դասադասողանների նախարար, ծովակալ Ալի Շամխանին «Մոնեթ Կարլո» ռադիոկայանի բողոքիցին ասել է Իրանի եւ իր արաբ հարեանների ռազմական համագործակցությունը զարգացնելու շարունակման մասին: Ճովակալ Շամխանին հայտնել է, որ մի ֆանի, նաեւ Սաուդյան Արաբիայի, դասադասողան արաբ նախարարներ այցելելու են Թեհրան,

ինքն եւս կատարելու է նման այցեր՝ չճեւելով ժամկետներ: Նա դարգարանեց նաեւ, որ իրեն դիտորդ Իրանի զինվորական հրամանատարները ներկա են լինելու Օմանի սուլթանությունում կայանալի ասացիկա զորախաղերին՝ ի դասադասողան օմանցի գործընկերների անկայությանը Իրանի վերջին զորախաղերին: Շամխանին խոսել է աներկայան ճեւունների մասին, ճեւելով, որ դրանք չեն կարող կատարել զարգացումը, այլ ի վիճակի են լոկ ուսացնել: Այս սեղաւորները՝ Ճոցի արաբ-իրանական հարաբերության վրա, դրականորեն են ազդելու նաեւ Իրանի եւ Եգիպտոսի հարաբերությունների զարգացման վրա, ՔՄԿ-ին հայտնել են Իրանի ֆաղաֆական ադրբեջանցիք, ավելացնելով, որ անցյալ տարվա ընթացքում զարգացում է նկատվել Թեհրանի եւ Կահիրեի միջեւ, ինչը Իրանի արգործնախարարին մղել է հայտարարելու, թե դիվանագիտական հարաբերությունների վերադարձը մոտալուս է:

Գոնուր ղեկավարները Եգիպտոսին 2.5 մլրդ դոլարի օգնություն են սրամադրելու

Վերբեր Փարիզում Համաշխարհային բանկի գլխավորությամբ կայացած երկրորդ ժողովի ավարտին դոնոր երկրները խոստացան Եգիպտոսին 2.5 մլրդ դոլարի օգնություն սրամադրել: Օգնությունն ընդգրկելու է 1,5 մլրդ դոլարի գրանցներ եւ ցածրասուկոս վարկեր՝ այս տարվա համար, եւ 1 մլրդ դոլարի երկարաժամկետ վարկեր՝ զարգացման համար: Բայց եւ այնպես, այս օգնությունը 1 մլրդ դոլարով ղակաս է 1997 թ. ժողովում Եգիպտոսին խոստացված 3,5 մլրդ դոլարի օգնությունից: Համաշխարհային բանկի դասադասողաններն այս նվազեցումը բացատրեցին այն բանով, որ Եգիպտոսն այսօր ավելի, ֆան երբեւէ հիմնվում է իր մասնավոր հասվածի վրա՝ սենսությունը զարգացնելու համար: Իրո՞վ, Եգիպտոսի ներին համախառն արտադրանքի գրեթե 70 տոկոսը ներկայումս տալիս է մասնավոր հասվածը, մինչդեռ Կահիրեն մտադիր է մինչեւ 2000 թ. վերջն արաբացի օգնությունները:

Վարել ղեկական ձեռնարկությունների սեփականաւորման ծրագիրը: Փարիզի ժողովին մասնակցած 16 դոնոր ղեկավարներն ու 10 միջազգային կազմակերպություններն իրենց հիացումն են հայտնել Եգիպտոսի ձեւոք բերած հաղորդության ափսոսելով, սակայն Եգիպտական իշխանություններից դախանքել են արագացնել եւ իրագործել մնացյալ բարեփոխումները, համարելով, որ ոչ նավթային, վերանաւկված արտադրանքի ուղղումը Եգիպտոսի կատարումը գոհացուցիչ չէ: Ինչ վերաբերում է սոցիալական հարցերին, մասնակցները միանշանակ ճեւել են, որ կատարարության գլխավոր առաւանյությունը դեմ է դասոս ուղղակի դայարան աղխաւորության դեմ, ուստի Եգիպտական գործադիր իշխանությանը հարկավոր է բարձրացնել ներդրումների մակարդակը, բարեփոխել ֆինանսա-սենսուական հասվածները եւ բարելավել կրթական համակարգը:

«Տիկնայի արում են իրենց դանակները Հորդանանում»

Այս վերնագիրը կրող զեկուցագիրը, որը դասադասել է բիջանական «Մանդի քայմ» թերթի Ամմանի բողոքիցը, տղազուլել է փետրվարի 14-ի համարում: Թերթը գրում է, որ Հուսեյն քաղալորի վախճանը համաւեղել է երեկ կանանց: Սակայն ակնկալվում է, որ նրանք ռուսով մանեւրներ են սկսելու՝ հանուն իրենց եւ իրենց որդիների անձնական ասերի: «Մանդի քայմ» շարունակում է, որ նրանք առանձնահատուկ եռյակ են, որոնցից յուրաքանչյուրը դասադասված է արաբական դալասի համար, ուր հրադարակայնորեն կանայի ավանդաբար լուսանցիային դեր են խաղում, բայց վարադայրի ետեւում համախ խրվում են բանաւարկությունների մեջ: Բիջանացի տղայի դուստր, 58-ամյա Անուանեսա Գարդիները, որը վերանվանվել է իշխանուհի Անուա, 1961 թ. Հուսեյնի 2-րդ կինը դասաւարուց հետո, վերադարձել է ճակատամաս եւ դալասում հանկարծ հայտնվել է իրեն Արդուլահ Ի

քաղալորի մայր: Թրքակիցը գրում է, որ 2 տարաք առաջ Արդուլահին զահաւատանց նշանակելուց ի վեր անխաւաքիչի թվաց, որ իր որդուն Արդուլահին մոտիկ Անուան անգլիացի նախկին մեքենագրուհին, ուժեղ ազդեցություն է իրագործելու: Թերթը նուս է, որ Անուայի կաղը Հուսեյն 4-րդ եւ վերջին շիկնոջ՝ 47-ամյա քաղալորի Նուրի հետ դիվար էր եւ բարը: Այս 2 կանայի հետեւելու են նոր քաղալորի շխաղաղեղ, 28-ամյա շիկնոջը՝ իշխանուհի Ռանիային: Հնայած դաղեւսիցի Ռանիան դալասական նվազ փորձառություն ունի, անղայման աշխատելու է հովանալորել իր 4-ամյա որդու՝ իշխան Հուսեյնի ասերը: Վերում թերթը ներկայացնում է այն հարցը, թե նրանցից ո՞ր մեկն է ձեւոք բերելու քաղալորի շիկնոջը, որը ներկայումս կրում է քաղալորի Նուրը այժմյան քաղալորանց Համադ իրն Հուսեյնի մայրը:

Ա. Ա.

Ամերիկացի «կանաչները» սազնադ են հնչեցնում

Ներկայումս, երբ նախագահ Բիլ Բլիսթոնը մտադիր է խոսուր գումարներ հասկացնել բնական արգելոցների գնմանը, մասնավորապես հյուսիս-արեւմուտի անասաղային գոտիներում եւ Մոխալե անասաղային, ամերիկացի բնադաղալորների խոսուրագույն կազմակերպությունը՝ «Ուոլդուոլ» հաստատությունը, սվայներ է հրադարակում 20-րդ դարում արաբա միջավայրի խոսուր փոփոխությունների վերաբերյալ: Ենթադրյալ արադուրայան նղասակով նավթի, ափսի եւ բնադայի հարաձուս սղաոմանը գումարվում են կլիմայի փոփոխությունները, անասոների, բույսերի եւ կենդանիների ունյացումը: Մինչդեռ արաբա միջավայ-

րի հարցերով զբաղվող սենսագեները մոլորակի «սեւական զարգացման» հույսեր են փայլադում: Այդ մասնագետներից ամենանշանակալորը՝ «Ուոլդուոլ» նախագահ Լեւրեթ Բրաունը փոխնախագահ Ալ Գորի ընկեր է: Նախագահական ասացիկա ղեկավարություններում դեմոկրատական կուսակցությունից իր թեկնածությունն առադարած Ալ Գորը մասուդեա դայարել է հանուն այն բանի, որ ԱՄՆ-ը բնադաւարների խնայման ֆաղաֆականություն որդեգրի: Դասադասողանները ներակա վերոհիշյալ բնական արգելոցների ձեւոքերումը հենց Ալ Գորի մտաղացումն է:

ԱՐՄՐԵՍ:

